

Прича о теми/пројекту

Назив пројекта : „Наше мајке стварају бајке- Бајка о лептиру“

Датум почетка пројекта: 1.2.2023.

Датум завршетка пројекта: 6.6.2023.

Име и презиме васпитача: Снежана Милошевић

Васпитно -образована група – од 5 година до поласка у школу

После зимског распуста и током прославе Светог Саве заједно са учитељима и децом из школе, деца су се заинтересовала пре свега за народне приче и песме о Светом Сави а потом и за друге приче, бајке, басне...

Девојчица Јана Јаћимовић каже како јој мама и старије сестре често читају бајке и предлаже да своју омиљену књигу бајки донесе у вртић и да заједно прочитамо неке од омиљених бајки. После тога јављају се и друга деца, Дуња Пантелић, Лорена Јаковљевић и говоре да и њима маме читају бајке. Дуња предлаже да маме могу доћи и у вртић па да свој деци причају бајке које знају или им читају или су их чуле када су и саме биле деца.

Тако путем вибер групе и почетног паноа позивамо родитеље да нам се придруже у новим пројектним активностима, подрже нас и помогну. Почетком фебруара почео је пројекат „Наше мајке стварају бајке“.

Бајки, прича, басне...
Pozivamo vas da nam se pridruzite predlozima, sugestijama, literaturom ili sredstvima (igračke i lutke, junaci iz bajki, slikovnoce, knjige...).
Takodje, mozete predloziti i neke od aktivnosti van vrtića koji imaju veze sa aktuelnom temom (pozorište, bioskop, biblioteka)
Takodje, želja nam je da više uključimo roditelje pa ćemo se dogovarati da ubuduće "naše majke pričaju bajke" i da po jedna mama kada može gostuje u vrtiću i ispriča omiljenu bajku svog deteta ili iz njenog

Пројекат смо почели читањем прича из Јанине омиљене књиге бајки. Међу првима је била „Меца Неца има трему“ и девојчица Сања Милинковић је одмах предложила да на инпровизованој позорници, уз помоћ гињол лутки драматизујемо прочитану бајку. Деца су поделила улоге, осмислила сцену пронашла гињол лутке а

вешта бака дечака Вељка исплела нам је гињолке меда. Осим што су драматизовали познату бајку, деца су у симболичкој игри и сама стварала скичеве, играке и краће драмске текстове играјући се гињолкама.

Током читања бајке, међу којима је била и Јанина омиљена бајка „Златокоса“, дечак Вукашин Видаковић каже да зна место у селу, код једне шуме, на падини, где постоји стари порушени „замак“ са прозором који подсећа на Златокосину кулу. Тако крећемо у потрагу за „замком“ где би могли драматизовати нашу бајку и одиграти игру улога.

Истражујући околину пронашли смо „напоштени замак“ и покушали да замислимо Златокосу како чека принца да је спасе. Када смо слике са овог мини излета

послали родитељима у вибер групу, мама дечака Матеје Лазића препоручила нам је један „прави“ замак у Горњем Милановцу који је уједно и дечија играоница баш тако и названа „Замак“. Тако договарамо посету дечијој играоници „Замак“ у Горњем Милановцу у организацији родитеља. После играонице користимо прилику да одемо и у биоскоп на пројекцију анимираног филма „Е баш супер“. Деца су упознала боље град који је близу њиховог места. Већина деце је први пут била у биоскопу и играоници. Такође, време смо провели и у градском парку који је опремљен справама и реквизитима за децу. У играоници су деца пронашла књиге и бајке и гигант змаја који их је подсетио на змаја из

Златокосе из чије баште је принц украо ротквице за Златокосу. Змај из играонице је управо био нова провокација за наставак пројекта.

По повратку из играонице, Стефан Милинковић предлаже да посадимо ротквице у вртићу као из баште коју је чувао змај, из приче о Златокоси. Тако пројекат почиње да се шири и у другом смеру. Почињемо да размишљамо о башти у нашем вртићу и обавештавамо родитеље о томе. Отац Радован Милинковић понудио нам је да изриља мали део дворишта где би садили поврће у башти.

На сваку покренути иницијативу, родитељи се јављају са новим идејама. Тако се Дуње Пантелић мама најављује да дође у вртић и исприча Дуњину омиљену бајку „Пепељуга“. Овом приликом драматизујемо бајку, делимо улоге, осмишљавамо костиме... а од Дуњине маме добијамо специјални поклон- семе бундеве за башту, као асоцијацију на Пепељугину кочију од бундеве. Идеју наравно прихватимо и архивирамо је за мини пројекат башту.

У госте нам долази и мама Јане Јаћимовић да представи бајку „Црвенкапа“. Разговарамо о породичним вредностима и васпитању. Деца извлаче поруку о томе колико је важно да поштујемо договор са родитељима, да будемо опрезни и чувамо себе од опасности... Девојчица Сања Милинковић каже: „Морамо слушати родитеље и не смемо лутати сами јер има опасности и може нам се десити зло“.

Током причања бајки са мајкама и разговору о улози родитеља у нашем животу, дечак Михаило Марковић каже: „Можемо да направимо бајку за моју мајку“. Пошто се ближи 8. март, Дан жена, одлучујемо да деца осмисле бајку-причу, за маму и да је илуструју. Васпитач ће написати на илустрације њихову причу, потом ћемо пластифицирати стране и свака мама ће за свој празник добити сликовницу о њој коју је

креирало њено дете.

Током стварања бајки разговарамо о породичним вредностима, улози мајке, родитеља, браће сестара. Такође, истичемо значај родбинских веза, поштовање према бакама, декама, теткама, ујацима и осталој широј родбини, комшијама... Једном приликом Дуња

Пантелић предлаже да погледамо причу о њеној породици коју је забележила ТВ Прва, о породичном занату (столар), радионици њених родитеља, производњи вина, фарми домаћих животиња... Тако проширујемо причу о породичним везама.

Док гледамо причу о домаћинству Пантелић, деца се подсећају идеје о башти. Договарамо се шта све треба урадити, како припремити замљиште, шта посадити. Инспирисани Пепељугином бундевом, Златокосиним ротквицама, „Чаробним пасуљем“, деца управо то и предлажу да прво посадимо.

Правимо мапу баште са фазама радова.

Отац радован Милинковић и мајка Драгица Јаћимовић иницирали су да изриљају земљиште за башту. У акцију се укључују и други родитељи и школска деца доносићи

семе и оруђе а отац Драган Пантелић, столар, направио нам је направио маркере за леје (врсте) поврћа. Пошто смо посадили и лубенице, отац Драган Пантелић предлаже да би могли да се упознамо и научимо и неке елементе народних игара и кола па тако уз сетву, играмо и „Ја посејах лубенице“, „Ја посејах лан“...

До краја школске године, башту свакодневно негујемо, заливамо, плевимо, окопавамо... Такође нам помажу и школска деца, учитељи а често се прикључе и родитељи када дођу по децу.

Како се већи део активности одвија на отвореном, деца увиђају дешавања у природи, промене а посебно им инсекти окупирају пажњу и башту ☺. Посматрају лептире, мраве, пчеле... то их наводи да свакодневно разговарају о томе, цртају, смишљају приче и тако дечак Матеја Лазић долази на идеју да направимо гигант сликовницу и бајку о лептиру.

Уз све остало, враћамо се стварању бајки. Као провокацију, васпитач уноси велику картонску амбалазу од које правимо „хармонику“ како би деци било лакше да илустрирају део по део и тако стварају сликовницу.

Заједно са друговима из школе осликавамо сликовницу, градимо фабулу бајке о лептиру и стварамо нашу „поп ап“ бајку о лептиру. Кроз заједничке активности, одржавамо другарске везе са децом која су већ боравила у вртићу претходних година, остварујемо сарадњу са школом и припремамо предшколце за полазак у први разред.

У недостатку инспирације за стварање бајке, девојчица Јана каже да је члан Дечије библиотеке у Љигу и да тамо има много бајки и сликовница које можемо позајмити или погледати. Одлучујемо да одемо до библиотеке у потрази за новим авантурама нашег лептира.

Уз дружење са библиотекарком Маријаном Трнинић, прелиставали смо сликовнице, читали бајке, развијали машту... подстакнути различитим садржајем, завршили смо „Бајку о лептиру“. Овом посетом деца су учлањена у дечију библиотеку, позајмили смо књиге, неке добили на поклон и обећали да ћемо бити њени редовни посетиоци.

Приликом одласка у библиотеку, деца су запазила стрипове које су радо прелиставали а неки су чак успели да прочитају и разумеју краћи текст уз илустрације. Ова писано-илустрована фарма деци је привукла пажњу па смо неколико примерака стрипова добили од библиотеке.

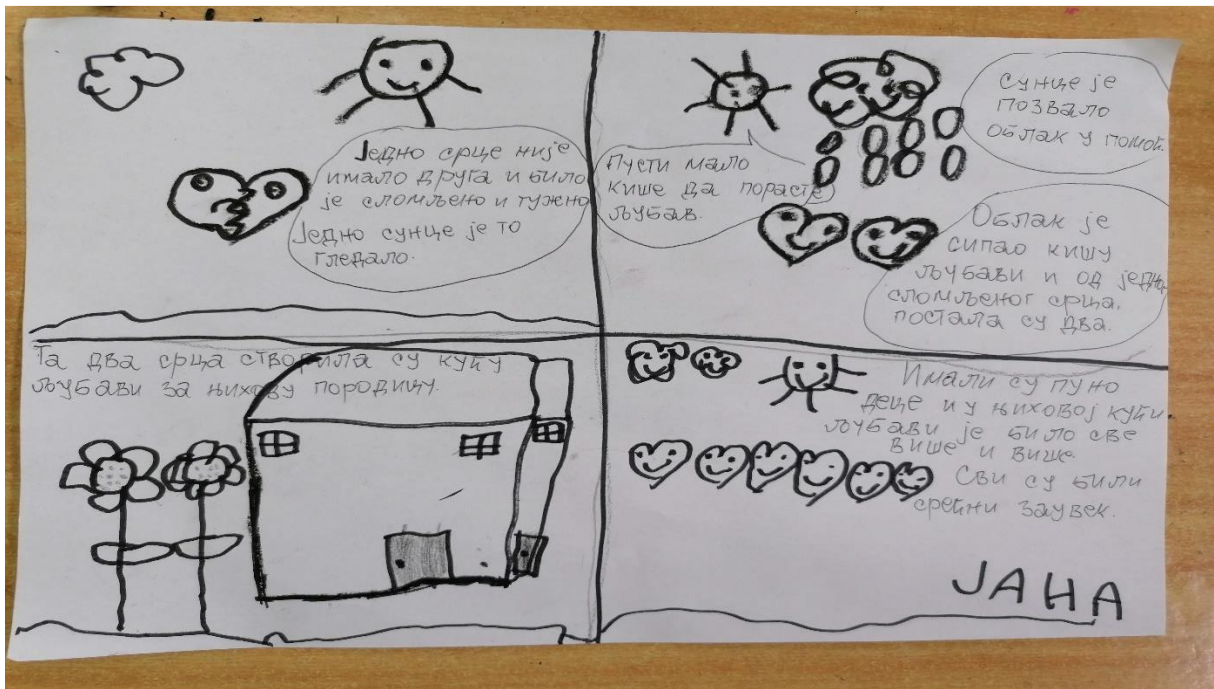
Пројекат иде кући

Родитељи и деца су позвани да осмислимо заједно слављење нашег пројекта. Пројектни дан обележиће представљање наше попап сликовнице „Бајка о лептиру“ на чијем осликовању и тексту су деца посвећено радила. Дечаци Михаило Марковић, Вукашин Видаковић и Матеја Лазич су самостално пластифицирали сликовницу са обе стране,

дугу преко два метра, облажући је лепљивом траком. Деца са родитељима припремиће промотивне дарове за децу и учитеље из школе.

Пошто су стрипови на децу оставили утисак, предлог Стефана Милинковића је да за пројектни дан са родитељима код куће ураде мини стрипове. Предлог се прихвата као једна од могућности. Пројекат иде кући и деца доносе у вртић мини сликовнице и стрипове које ће васпитач пластифицирати на вакум апарату. Примерци ће бити подељени присутнима током слављења пројекта.

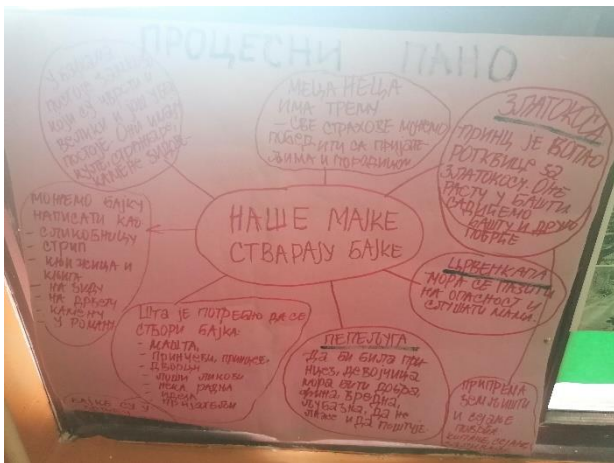
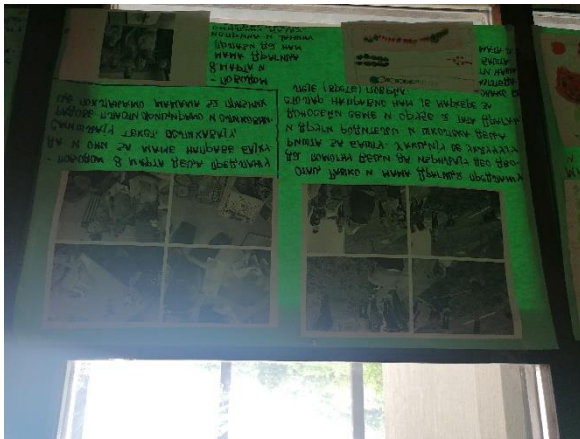
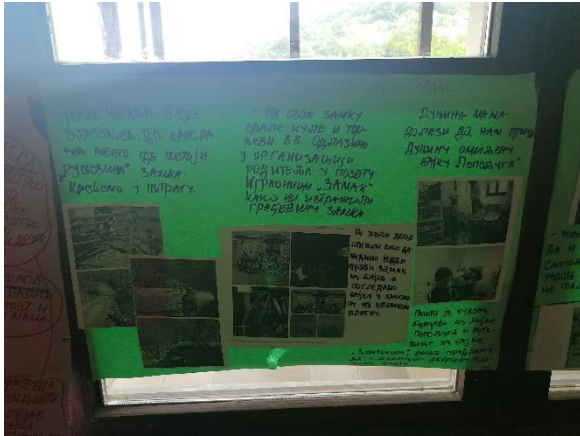
Затварање пројекта

Пошто је школски распуст најављен раније, за 6.6.2023. слављење пројекта смо заказали за понедељак, 29.мај 2023. Симболично смо изабрали овај датум јер је 28.мај Светски дан лептира. Пошто је тај датум недеља, одлучили смо да га обележимо у понедељак и представимо нашу „Бајку о лептиру“ насталу као продукт пројектних активности „Наше мајке стварају бајке“. Пројекат се одвијао у више праваца од бајки, породичних вредности, народних игара и кола до сађења баште. Спојили смо говорно стваралаштво и екологију. У том духу смо и славили пројекат, представљајући нашу бајку и сликовницу, указујући на значај лептира и њихову разноврсност.

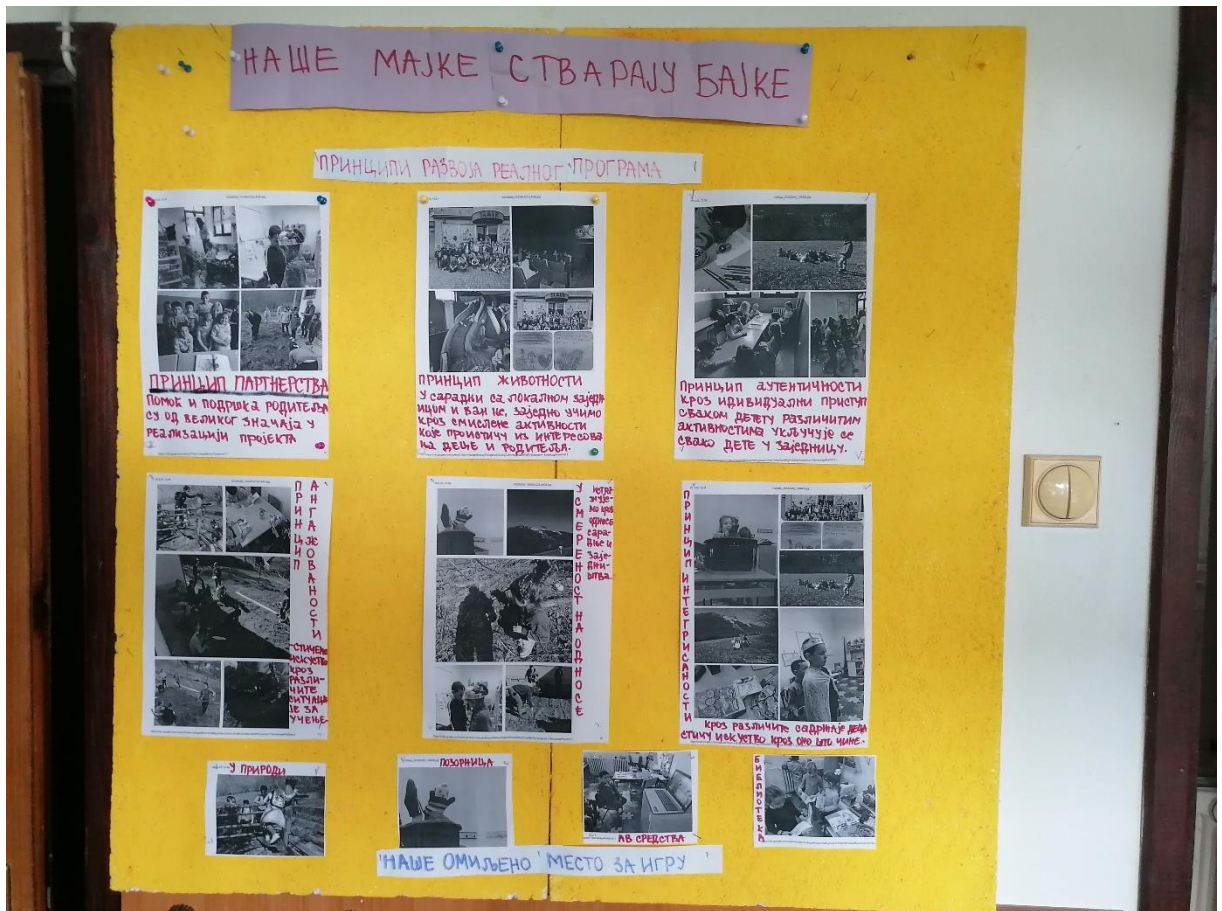
Пројекат смо прославили у сарадњи са родитељима који су припремили и послужење за децу и учитеље из школе. На крају су деца поделила своје стрипове школској деци и учитељима, дискуרוвали смо о „Бајци о лептиру“, организовали мали квиз о познавању лептира и послужили се посланицама са мотивима лептира које су припремиле мајке.

Процесни панои

Принципи развоја реалног програма

Запажања

Пројекат је кренуо на иницијативу деце а наставио се честим укључивањем родитеља. Родитељи су били расположени за предлоге и сугестије и ангажовање у групи. Пројектне активности су често биле инспиративне за децу из школе и учитеље па смо свакодневно сарађивали што је посебно допринело транзитивном периоду предшколаца.

Стална потреба деце за истраживањем продубила је и проширила пројекат. Примећена је и већа укљученост млађе деце у односу на претходни период.

Постоји предлог деце и родитеља са се из баште убере поврће, уколико остане до септембра па да напунимо хранилице за дивље животиње које би отац Радован Милинковић, ловац, заједно са децом поставио у шуми.